

„Forslag til Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelser“.

J. A. Hansen: Som det er det ærede Thing bekendt, er der af Regjeringen her i Thinget forelagt Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige, samt de med disse Klasser tilknyttede af Hæren og Søværnet, og om Invalideforsørgelse. Af Grunde, som jeg antager snart ville foreligge det ærede Thing gennem en Betænkning, har Flertallet af det Udvalg, som af Thinget er nedsat til at behandle denne Sag, for Diebliftet ikke fundet at kunne tiltræde eller tilraade dette Lovforslag; Udvalgets Flertal har af Grunde, som jeg ikke finder det rigtigt her at fremsætte, troet at burde fravaade saavel det Ufsnit, der omhandler Pensionering af Underbefalingsmænd som det, der omhandler Invalideforsørgelse, skjøndt disse Grunde selvfølgelig ere forskjellige. Hvad det første Ufsnit angaar, har Udvalgets Flertal ment, at en Lov om dette Forhold maa komme i den nærmeste Fremtid, og at man har Grund til at vente, at der med Hensyn til de Underbefalingsmænd, som maatte blive afskedigede i det kommende Finantsaar, vil blive givet en saadan fremtidig Lov tilbagevirkende Kraft, saaledes at ogsaa de komme til at nyde Gødt af den. Derimod har man ment, at en Forhøielse af Invalideforsørgelsen var saa vigtig og paatrængende, at man maatte være betænkt paa ad anden Veie at give en saadan Forhøielse som den, der er foreslaet i det forelagte Lovforslag, og vi troede, at den rette Veie at gjøre dette paa, var, at gjøre det gennem Bestemmelser paa Finantsloven; da Forhøielsen skulde betragtes som midlertidig for eet Aar, maatte vi finde, at den nærmest hørte hjemme paa Finantsloven for det kommende Aar. Da der imidlertid blev Tale om at stille Vædringsforslag i den Retning til Finantslovsforslaget, mødte det Modstand af den høitærende Finantsminister, og man troede derfor i Finantsudvalget ikke at burde opstille saadanne Forslag. Vi maatte derfor mene, det var rigtigt — uagtet det efter vor Opfattelse er en mindre rigtig Fremgangsmaade — gennem et særskilt Lovforslag at søge at skaffe Invaliderne den fra alle Sider anerkjendt billige Forhøielse i deres Understøttelse, og det er det, der tilsigtes ved det Lovforslag, jeg her har den Ære at indbringe. Dette gaar ud paa, at der for Understøttelser, som ikke overstige 250 Rd., tilstaaes en Forhøielse af 20 pCt., og at der for den Del af Understøttelsen, som Nogle maatte nyde udover 250 Rd., tilstaaes 10 pCt.'s Forhøielse. Dette er vist nok paa en silbig Tid af Samlingen, at dette Lovforslag fremkommer; men da den ærede Finantsminister har erklæret, at han kan tiltræde Forslaget, og da det Udvalg paa 15 Medlemmer, der har havt med Sagen at gjøre, har overveiet den, og ensfæmmig har erklæret sig enig om Lov-

forslagets Indhold, antager jeg, at der kan være grundet Haab om, at Lovforslaget trods den silbige Tid kan komme igjennem i nærværende Samling, saaledes at den tilsigtede Forhøielse kan blive givet de Paagældende. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det ærede Thing.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelte.

Den anden og sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Spalte 1110 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 515 ff.)

Foruden de i Betænkningen opførte Vædringsforslag var der fremkommet følgende:

Af S. Madsen:

Til § 1.

1) 2det Stykke udgaar.

Underændringsforslag til Vædringsforslag Nr. 3 (Tillæg B. Sp. 521.)

2) I den foreslaede nye Paragrafs 1ste Stykkes 8de Linie forandres „181“ til: „184“.

3) I samme Stykkes 9de Linie forandres „ „“ til: „ „“ efter Ordet „Straf“, og Resten af Stykket udgaar.

4) I 2det Stykkes 1ste Linie forandres „Erstatningspligt“ til: „Straf“.

Ordføreren (Fenger): I Betænkningen er der gjort saa udførligt Rede for de Grunde, hvorpaa Udvalget har støttet sig med Hensyn til de af samme stillede Forslag, at jeg ved min Begærdelse af dem kan indskrænke mig til saa Bemærkninger. Vædringsforslaget under Nr. 1 tilsigter at sikkre imod Smittens Udbredelse, navnlig naar Sygdommen forekommer paa Landet, hvor det under de nu bestaaende Forhold undertiden kan vise sig at være forbundet med særegne Vanskeligheder at faae de Angrebne tilbørligt isolerede og at faae dem til at tagtage de Forsigtighedsregler, der ere nødvendige for at beskærme imod Sygdommens videre Udbredelse. — En lignende Hensigt ligger ogsaa til Grund for Forslaget under Nr. 2, som navnlig tager Hensyn til den Erfaringsætning, at Sygdommen, efter tilsyneladende